

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/7620.**

Benyújtás dátuma: **2019-10-04 14:25**

Parlex azonosító: **4II7UBSV0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Szél Bernadett (független)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Palkovics László, innovációért és technológiáért felelős miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mivel támasztják alá, hogy szükség van az atomerőmű bővítésére a 2030-as klímacélok eléréséhez, ha 2030-ig meg sem épülnek az új blokkok?"**

A kormány szerint a paksi atomerőmű bővítése nélkül nincsenek klímacélok. Nemrég jelent meg a nukleáris ipar nemzetközi helyzetéről szóló jelentés (World Nuclear Industry Status Report 2019), ami hangsúlyosan vizsgálja az atomenergia potenciális szerepét az éghajlatváltozás elleni küzdelemben.

A jelentés megállapítja, hogy az egyes alternatívák mérlegelésénél az időfaktor kulcsfontosságú, az egyes beruházások időigénye nem hagyható figyelmen kívül. A klímaválság gyors és hatékony fellépést követel, ezért olyan megoldás jöhet csak szóba, amivel a lehető legrövidebb idő alatt a legolcsóbban tudjuk kiváltani a szén.

A megújuló kapacitások rohamosan nőnek: 2018-ban 165 gigawatt (GW) megújuló energiát csatlakoztattak a világ energiahálózatára, ezzel egy időben a nukleáris kapacitás csak 9 GW-val növekedett. Globális szinten a szél-alapú energia-termelés 2018-ban 29 százalékkal, a napenergia 13 százalékkal, az atomenergia 2,4 százalékkal nőtt. A WNISR adatai alapján – amellyel, hogy az atomenergia nem tiszta és nem biztonságos energiaforrás - az elhúzódó, bonyolult és költséges nukleáris fejlesztések sokkal lassabbak, mint az összes többi lehetőség. 5-17 évvel tovább tartanak annál, mintha ugyanazt a kapacitást szél-és naperőművekkel hoznánk létre, ráadásul ennyi idővel meg is hosszabbítják a fosszilis energiák használatát.

Az atomerőművek építése vagy bővítése drágább is, mint a megújuló alternatívák. Egy megawattóra új áramtermelő kapacitás kiépítése egy atomerőmű esetében 151 és 344 dollár között mozog, míg ugyanez a napenergia-beruházások esetén 30-44 dollár, a nem tengeri szélenergiák esetén pedig 27-56 dollár.

Az is egyértelmű, hogy az atom kiszorítja a megújulókat, ugyanis elszívja a forrásokat a hatékonyabb megoldások elől, valamint egy rugalmatlan, meghaladott áramtermelési módot betonoz be az energiaellátási rendszerbe. Ugyanez igaz a meglévő reaktorok élettartam-hosszabbítására is: az üzemeltetési költségek meghaladják az energiahatékonysági és megújuló beruházások költségeit, ezáltal tartósan blokkolják azok rendszerbe illesztését.

Mindez Magyarországra is érvényes: itt sem az atomerőmű-bővítéstől várható a klímacélok teljesülése. A következő 10 év kritikus a klímaválság kezelése szempontjából, ez idő alatt pedig nem fog megépülni Paks2. Süli János is elismerte korábban, hogy 2030 előtt nem készül el Paks2, ezért az áramtermelésben addig is meghatározó szerepet fog játszani a szénenergia.

A megújulók térnyerését adminisztratív eszközökkel korlátozza az állam: nem engedi szél-erőművek építését és fenntartja a napelemekre kivetett büntetőadókat is.

Kérdéseim:

1. Az egyértelmű tények ellenére is tartják azon állításukat, hogy szükség van az atomerőművi bővítésre a klímacélok eléréséhez? Ezt milyen szakmai számításokra alapozzák?
2. Mikor hozzák nyilvánosságra a Paks2 projekttel kapcsolatos járulékos költségek és hasznok elemzését, amelyek igazolják az önök állításait, valamint az alternatíva-elemzéseket (beleértve egy Paks nélküli, megújuló energiákon alapuló áramtermelési forgatókönyvet is)?

Várom válaszát!

Budapest, 2019. október 04.

Tisztelettel:

Szél Bernadett

országgyűlési képviselő